ORDET FRITT.

Alla Svenska Canada-Tidningens prenumerantar äro välkomna att yttra sig i denna avdelning. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att uppställa: (1) Skriv endast på en sida av papperet och med bläck. (2) Skriv så tydligt, kortfattat och på sak gående som möjligt. (3) Undvik hätska utfall mot olika tänkande. (4) Anonyma uppsatser publiceras ej. (5) Diskussion i religiösa ämnen är förbjuden. (6) För i denna avdelning gjorda uttalanden tillåder sig redaktionen intet som helst ansvar. — RED.

TINDRANDE STJÄRNOR

Tindrande stjärnor högt i det blå,
Ack, om min själ kunde er nå,
Forska ut livet hos eder, då
Söka fullkomningen få.

Hur många nätter såg jag er väl?
Hur många gånger önskat min själ
Kunde jag friad från jordlivets träl
Och säga all ondska farväl?

Livet hos eder evigt det är,
Uti växlande former själen sig klär,
Sökande komma sanningen när,
På sin förd genom rymden det bär.

Att vår jord är en stjärna, detta jag tror,
Sällsamma släkte på henne bor,
Tänkande att de i anden är stor.
Hys ej sådan tanke min bror!

Röda och gula, vita och blå,
Enkla och dubbla, stora och små,
Skinande klara är ni ock då,
Skaparn han ville det så.

Må vi ej tänka, att det en gång
Ej funnos stjärnor, själar och sång
Ej ljus, endast mörker tiden så lång,
Ej solar och världar så mång.

Stjärnor och väldar skall finnas alltid,
Där ljuset och värme sär livet så blid.
På många skall råda endräkt och frid,
Hos andra på livet en strid.

Det finnes nog stjärnor, som alla da'r
Hyste ett släkte, som aldrig var
Rustat med vapen och livet tar
Utav sin broder och far.

Må vi så leva att vi kan få
Fortsätta livet på eder också,
Men för att detta vårt mål skola nå,
Skall vi höjas från det lågas nivå.

Axel Lindström.

FRÅN HUME, SASK.

Den 17 juli 1919.

Svenska Canada-Tidningen,
Winnipeg.

Bästa Red. Brown!

Tack för tidningen som kommer till mig regelbundet. Dess innehåll är utmärkt. "Stå stark, du ljusets riddarvakt".

Högaktningsfullt

Axel Lindström.

FRÅN PUNNICHY, SASK.

Till Svenska Canada-Tidningen!

Här i Punnichy ser grödan vad vete vidkommer lovande ut, samt tidigt sådd havre, men sensådd havre torde nog ej behöva tröskas. Även potatis ser lovande ut. All "bräckning" av nytt land är på det närmaste fullbordad och även sommträden, så nu är det just att tänka på höslagning. Här runt har det utförts ganska mycken nyodling av svenskarna, och för att vi arbeta, så bli vi även ihågkomna med beskattning (av den här nation, som "not want to work hard").

Gott om regn ha vi haft under senare delen av juni och juli, så vi ha all anledning vara tacksamma mot en mild försyn.

Därest Nils Matsson från Storhöjden, Ströms socken, Sverige, läser dessa rader, var snäll och sänd mig din adress.

A. A. Molin.

REDOVISNING

Av Andrew Nelson.

We are hereby asking the sympathy of the kindhearted people to plase grant their aid to the suffering family of Mr. Carl Norbeck and family whose house was throughly destroyed by fire with all its contans on New years morning. It leaves the family without clothing and nothing to live on, as the house had no insurance and they are in poor circumstances.

John S. Larson, $2; A Friend, $1; Mrs. John S. Larson, $1; R. M. Silver, $2.50; Mrs. R. M. Silver, $2.50; Ludvig Silver, $3; M. N. Silver, $1; G. H. Silver, $1; Gust Wenstrom, $3; John Wenstrom, $4; N. Skoglund, $2; Jonas Holmgren, $5; Salmon Johnson, $2; Gottfrid Olson, $1; Andrew Olson, $1; Mrs. Christ. Olson, 50c; Christ. Olson, $1; James Broman, $1; Jens Brusven, $1; Ole Flekke, $1; Olle Flekke, $1; Carl H. Olson, $1; Lars Olson, $2; Theodore Olen, $1; Alfred Larson, $2; L. M. Olson, $2; Dan Halverson, $1; K. T. Olen, $5; Mrs. Stenberg, 50c; John Walley, $1; John Bylund, $5; K. A. Karlson, 50c; K. A. Karlson, 50c; Johan Berglund, 50c; Theo Jodoin, $2; Andrew Nelson, $2. Summa $63.00.

FRÅN SHAUNAVON, SASK.

Mr. N. F. Brown,
Winnipeg.

På samma gång som jag nu sänder dig en prenumeration, så vill jag nämna litet om förhållandena runt här.

Skörden är nu i det närmaste uppbränd av sol och torka, så det blir många av oss allt härifrån och till Manitobagränsen, som kunna skatta oss lyckliga, om vi få utsädet tillbaka.

Reste igenom en del av Montana förliden vecka. Det var en sorglig syn att se, totalt felår, och det tredje året på rad. Och jag talade till en del farmare, och de sade, att det var värst för foder åt hästarna och nötboskapen, så somliga av dem skulle försöka att flytta ut, och en hel del har allaredan gått, och de som bli **kvar, må Gud vet vad de skola taga** sig till. Kanhända att bäst vore för dem att lägga in ansökan att bli deporterade, och jag antar, att det är många, som äro lika glada vart.

Ser ut att historien upprepar sig igen, att efter krig så kommer felår och hungernöd. Hoppas dock, att, med detta felår och kanhända hungernöd, som blir, folket som ett helt över hela världen kastar av sina bojor och genomför en genomgripande omdaning, som för alltid skall säkerställa världen mot ett förödande krig och dess ohyggliga följder.

Inneliggande finner du $2.00, för vilket du skall vara god och sända tidningen till den ny prenumerant, vars adress närslutes.

Med många hälsningar till en god fortsättning, förblir jag den samme

Lars G. Bergquist.

REDOVISNING

Av Knut Nordin:

As a very bad misfortune happened to our neighbour mr. Carl Mosbeck of Bergland, Ont., jan. 1st 1919 in that he got his home destroyed by fire and nearly all of his property that he had in the house. Therefore this petition is circulated among the settlers, asking for an assistance in cash purposly for helping mr. Norbeck with what is most needed at the present time. Help your neighbour when in need, it might be you next time that needs a helping hand.

C. O. Linder, $2; J. Westberg, $1; E. Hager, $2; K. Swenson, $1; Miss Judith Westberg, $1; Fred A. Erickson, 1,000 fot lumber valuta; G. V. Anderson, $1; Songhurst & Co., 6 window frames, 3 half Lights 24x24, 2 dito 26x28, värda $35.; T. Treflin, $2, 5 bush. potatis; Esther Tofte, $1; H. E. Tofte, $2; And. Backstrom, $3.25; John Kval, $1; John Erickson, 25c; Helmer Fisk, $1; Oscar Brusven, 25c; Geo. Sinclair, $1; Knut Olson, $1; S. J. Storkson, $1; A Friend, $1; Another Friend, $1; G. H. S., 50c; Bror A. Stenberg, $3; George Peterson, $5; Klara Norberg, $1; E. G. Erickson, $1; Algot Silver, $2; Oscar Englund, $1; Herbert Mason, $5; Orut Thuen, $1; E. S. Thompson och familj, $5; och 1 säck vegetabilier; Knut Sward, $1; Claus Anderson; $1; Olof Landsverk, $1; T. A. Torgeson, $1; Swen Carlson, 50c; Carl Lundgren, $1; Johanna Nelson, 50c; Olof Johnson, $1; Martin Johnson, $1; P. C. Pederson, $1; William Nelson, 65c; M. N. Dalseg, $5; H. Morrison, 50c; Ira Bagley, 50c; William Morrison, 25c; Swen Swenson, $1; Anton Elde, 50c; Peter Odegard, $1; Peter Hanson, $1; Ed. Olson, $1; H. J. Tiffony, $1; Roy Mathieson, $1; Aaron Ostlund, $1; Halsten T. Haug, 50c.

Summa $107.90.

FRÅN BERGLAND, ONT.

Den 22 juli 1919.

Var god och publicera dessa rader.

De oroliga tider, vi nu leva i, äro en direkt skörd av hatets evangelium, som utsås både i skolor och i tidningspressen. Då barnen bli fostrade i "patriotism" på skolbänken och inlärda att alla grannland äro ens fiende, så faller det av sig själv att lyda överheten i vad som den befaller, utan att överväga, om det är rätt eller orätt. Så länge som kyrkorna hålla på att bedja Gud välsigna krigsmakten till lands och vatten, så visar de, att de äro ej emot krig och dessa hemska blodsutgjutelser. Och så länge, som de fortsätta med att avfatta krigsresolutioner, som utgå på att frivilligt sända sina unga män i krigen, så stärkas de olika regeringarna i sina krigsgalenskaper. Ty kyrkan och staten inom alla land äro lika sammanväxta med varandra som de Siamesiska tvillingarna voro. Då den ena av dem dog, så dog den andra.

Kyrkorna och staten ha sin fulla beskriyning i uppenbarelsebokens 17 kap. samt upp. 13 kap. Och den som nu vågar påpeka detta, han blir ansedd som en bolsjevik, farlig för samhället. Det samhälle, som Nimrod var grundläggare till, egendomsväldet, har under alla tider varit rädd, att folket skulle vakna och begynna regera själva. Därför måste alla, som framställa rena sanningen i både religion och politik, inkastas i fängelserna. Goda män uteslutar ur kyrkorna. Sedan blir deras lott fängelse och död i många land.

Men allt har sin bestämda tid. Där envåldshärskare har under hundratal av är förföljt de sanna kristna samt alla, som varit misstänkta för att vara revolutionärer, som fallet varit i Ryssland. Då sådana land bliva mogna, komma förödelsens kvast och bortsopar deras välde. Kejsaltroner ramla, konungar och monarker avrättas, och blod flyter i strömmar. Dessa hemska tider äro en följd av det tyrannska och blodiga utsädet, som varit sått i dessa land. Stora skördar äro att vänta, där envåldsmakten kläder sig i "demokratisk" dräkt, där religionen skyltar under frihetens banér, men där hatets religion i hjärtat, och även visar i ord och handling, att de samarbeta med krigsgudarna, och bidraga att hjälpa hela kapitalistväldet undertrycka arbetarrörelsen.

Dessa land måste skörda vad de så.

Rev. Andrew Nelson.

LAGER HAR ORÄTT

Då jag för några år sedan nedlade hårda studier på den fråga, som Charley Erickson och Lager disputera om, vill jag säga resultatet: Det finns intet stöd i profetior för Jesu övernaturliga avlelse och födelse. Man kan tryggt säga, att denne Jesus aldrig existerat annat än i falska prästers mun. Jag vill ej blottställa Maria, ej heller förneka Jesus som inspirerad radikalist och en upprorsmakare mot den dåvarande tempelgudstjänsten och ordningen, och han vann genombrottet för en ny tidsålder. Men detta ger oss ingen rätt till att anropa honom för det verk, som föreligger oss i dag, att genomföra en ny tidsordning i världen. Det är upp till oss att utföra det verket och att spilla tid på gångna storheter är att begå självmord. Se till att du är en frälsare på din dag och i din tidsålders genombrott, ty den som står det emot, är en satan, enligt Jesu uttryck. Nu när den stående ordningen har nedslaktat sex miljoner människor, då bör det vara bevis nog för att den bör avgå. Den bör lägga ned vapnen och avgå som missdådare. Ja, ni tror ju på den där radikala boken bibeln och den talar dit åt. Jag är ganska bevandrad i den, och den framhåller att krigsvapen skola bort och krigsövningar, och som det synes får vi bara denna bok att agitera med.

Läs detta ur en engelsk tidning:

"In the small hours of the morning of our great Dominion Day, the mounted policemen raided the homes of a number of Calgary workingmen, among whom was R. H. Parkyn. They took from Mr. Parkyn's bookshelves among others, "Hell Before Death", by an American clergyman, "Te Revolt of Democracy", by Alfred Russell Wallace, "Freedom of Thought", and books by Marx and Snowden on Socialism. Mr. Parkyn handed them the bible also, with the remark that there was as much revolutionary sentiment in the teachings of Jesus as there was in the other books taken, but the Bible was left."

Bibeln är en revolutionär bok. Den framhåller med de mest tydliga ordalag vårt politiska och religiösa systems undergång och utlägger planer för ett nytt. Och huvudpunkten är militarismens avskaffande och arbetslavens därigenom frigörelse och kommer under civil styrelse, där knutpiskan ej kan styra. Då blir det en demokratisk arbetsvärld, som får sin tillvaro efter sitt arbete. Det vore mycket att skriva om de radikala planerna men censuren och papperskorgen kan sluka det.

Med högaktning

K. R. Jonson.

Buford, Alta.

"BONDFILOSOFI"

Så lästes visst en gång uti en av de bästa samtida. Och det är ett ämne, som ljuder så väl. Och det måtte visst beteckna visdomskärlek för bonden. Och det måtte då vara någonting, som länder till bondens bästa. Och sådan kärlek är väl bonden värd. Ty han är nog minst sagt lika mycket den högste grisen i säcken, som någon annan är det, och i all synnerhet så, om vi tänka på odalbonden. Om någon, så borde han kallas konung! Emedan på honom beror det, att allt går väl i denna världen. Eller vem kan taga bort den flitige odalbonden och så säga, att intet skall fattas, utan vi skola få allt vad vi behöva?

Låtom oss fördenskull giva bonden heder och ära och hålla hans händer uppe, då de i vemodets stunder hålla på att falla domnande neder!

Men vad kunna vi göra denne högvärdige konung? Jo, om han blott ville lyssna och vakna och höra och låta säga sig; så skulle vi säga honom: **Håll det du haver**, tills du får en skälig betalning därför! Ännu vilja "gamblers and grafters" spekulera på det naturligtvis. Men du odalbonde kunde nog nu säga: **"Jag behöver det allt själv** till att äta, uppföda och utså det". Och nog skola då både kapitalisten och mellanhänder komma och bjuda dig ett högt pris. Men inte vilja de betala vad pris det i dessa tider borde vara på odalbondens produkter. Ty om det blir endast 10 bushel per acre av vete i genomsnitt, så blir det vårt ungefärligen $3.00 per bushel, och det, om man än icke räknar ränta på de penningar, som äro insatta i land, utan man är nöjd med blotta värdet i landet och balanserar räntan med skatter till vissa förbättringar och till assuransfonder för missväxt lidande, åt toparbönder och ännu fattigare sådana och till invalider och hjälplösa barn och åldringar samt till uppfostran och utbildning och till läkedomsmedel och hjälp och vård. Om odalbonden då ett annat år erhåller 15 bushel per acre i genomsnitt, blir det ungefärligen värt $2.00 per bushel. Och så bleve det på grund av "collective bargaining" för varje år jämkat till ett rättvist pris för odalmannens vete och i samma motto för andra odlade produkter. Han skulle ju som "standard" erhålla, vad hans arbete är värt plus åtgång av föda, kläder, foder och utsäde och annan slags åtgång. Och om en dålig odlare måtte få åtminstone två tredjedelar av "standard"-priset som minimum, så bör däremot den förstklassige odlaren erhålla även det han odlar utöver "standard"-priset till hans uppmuntran och till rättvis vedergällning för hans goda arbete.

Finns det nu någon enklare och rättvisare "bondfilosofi" än sådan? Om så, så vore det gott att få höra eller se något därom! Ty det är på sin tid, att odlaren får sin rättmätiga del för sitt trägna och ihärdiga arbete!

"Men andra arbetare då", frågar du? Jo, dem får bonden försörja, vilket sker genom hans flitiga och förståndsmässiga arbete, att han må tillbyta sig andra arbetares produkter för de rika förråder, som han måtte producera.

Bonden borde dock tillse, att allt hans utbyte kunde ske direkt och ej genom kommissarier, som äro lejda av kejsare eller andra konungar än odalbonden själv.

Vakna då upp, du odalbonde, och sköt dig själv väl! Och sköt du själv om fabricering, transportering och all slags handel! Och sköt det allt så, att dina glada och frivilliga tjänare med gott uppsåt och hjärta måtte lyfta på hatten för dig! Och då skola vi få se, att "bondsfilosofi" är av ingen ringa betydelse.

Ai.

DEN INTRESSANTA TIDEN

Det är intressanta tider, vi leva i, skriver Ch. Erickson i ett föregående nr av S. C. T., och med Eder tillåtelse, herr redaktör, vill jag med några rader tillstyrka det. Det är verkligen så intressant ibland, att man står undrande, om det är dessa tider profeterna önskade se eller leva i, men ej tillåtos. Tidsandan med sina inflytelser tager sig uttryck hos somliga människor att dö. Man lyssnar eller läser deras haranger, men man vet ej om man skall skratta eller gråta. För något år sedan läste vi i S. C. T. om hur presidenten för Manitoba Agricultural College, tror jag, hade konstaterat, huru som utlänningars höns värpte sämre ägg än de brittiska farmarnas höns. Om det var vetenskapligt konstaterat och utforskat, mins jag ej, men vi få antaga, att det var så, då det kom från en så högt lärd man. Om det var hönsens fel eller utlänningarnas fel, vet jag ej, antagligen bådas. Nu har några framsynta personer av dogsocieteten och deras medhjälpare lagt sina kloka huvuden tillsammans och funnit, att det är inga goda medborgare, som lukta garlic, saurkraut och limburgerost. Det är presidenten för "The American Daughters of Revolutionen", som uttalat sig, och botemedlet ha de funnit bestå i att amerikanisera utlänningarna här i U. S. Detta skall tillgå på så sätt, att skandinaverna i Northwestern flyttas till sydstaterna och beblandas med negrerna, tyskarna flyttas till New England, och New York state, och judarna till Minnesota. Med vilka judarna skola beblandas sig i Minnesota, sedan skandinaverna flyttats till södern, glömmer hon att omtala. Ja, det är intressant och gott att veta, att de nu äntligen funnit botemedlet för detta tidens onda. Vad medel, som kommer att användas i Canada, har jag ej hört, men det borde väl finnas recept på lager med sådana framstående män bland skandinaverna som J. J. och professor Lager. Ja eder frälsning måste bliva edert eget verk.

Och de utländska farmarna och deras höns måste även amerikaniseras, så att landet får en ren och ädel stam, — född och kläckt. Vi ha ju även andra frågor av stor betydelse. Kriget har omskapat de ekonomiska och politiska förhållandena i världen, så att en återgång till de gamla förhållandena igen kan aldrig komma ifråga. Ju förr desto bättre för oss att inse detta och insätta all vår kraft för lösandet av de nya problem, som påtvingats oss. Att vi, för att lösa tidens stora frågor, måste inrätta oss efter andra linjer än de som framdragits av The American Daughter of Revulutionen, samt andra svartbyxade vithalsduksomslingrade patentlöognare, som gjort sig till folkets forespråkare, är klart. Kanonernas dunder, hungern och nöden börja nu väcka de slumrande miljonerna av arbetets män och kvinnor, särskilt i Europa. Amerika torde vara världens mest konservativa land och följden visar sig. Med varje passagerarbåt som lämnar landet avresa tusentals av arbetare med avsikt att icke återvända. Vi leva i en övergångsperiod, och det står klart för varje tänkande individ, att vi stå vid randen av en katastrof, om ej genomgripande reformer göras. Det duger ej att ta gräshoppan till exempel och dansa och hoppa bort våra lediga stunder, "att ge varandra storsmockan med akterändan", som någon skrev, upplyser ej någon eller löser samhällsfrågorna. Ej heller komma vi sanningen närmare, lindrar nöden eller tillfredsställa själens och kroppens krav, med förespeglingar om "det härliga land ovan skyn", "eller låta oss vara nöjda med vad vi ha", som man så ofta får höra, eller med andra ord, om vi till exempel lida brist på mat och kläder, vi ändå skulle vara nöjda och ej göra något för att förbättra vår ekonomiska ställning. Nej, sådant duger ej i vår tid. Vi måste först av allt bliva politiskt vakna. Vi måste även höja oss över partierna. Partinit och dito strid har aldrig varit gagneligt. Vi måste öva respekt även för varandra: "gör åt andra vad du ej önskar andra göra åt dig" borde utgöra en gyllene regel för oss alla. Våra av svordomar och tobaksrök mättade samlingslokaler äro föga tilldragande för den verkligt bildade. Om detta förbises begå vi ett misstag. I alla land och på alla områden fordras reform, d. v. s. om vi frånse den kupongklippande minoriteten, ty de tro sig leva efter de bästa ideal. Reform är för dem ett obehagligt ord. Det är dessa, som med alla till buds stående medel bekämpa alla progressiva rörelser. Pengar, vapnen och lögnpressen äro i deras tjänst, men som en väldig kämpe reser sig proletariatet i alla land till strid, under ropet på rättvisa. Om striden skall kämpas med våldets blodiga vapen, eller om humanare medel skola användas, komma de närmast framför oss liggande åren att visa. Det skall bli mig ett nöje att en annan gång säga något om Non Partisan League och dess sunda, progressiva program.

Vänligen

J. C.

N. Y. Mill, Minn., U. S.

TANKAR OCH REFLEKTIONER

Den, som i dessa dagar något följer med världshändelsernas gång, kan icke undgå att se, att vi leva i gryningen av en ny tid. En tid då de socialistiska idéerna och idealen synas vara på väg, att göra sitt segertåg över världen.

Konungatroner och kejsardömen vackla och falla, och på det stora folkdjupet svalla friska frihetsvågor fram. Hela vår planet synes vara i jäsning, och man kan nästan tycka sig höra, hur det knakar i fogningarna på gamla moder jord. Mången framkastar dessa dagar den frågan: är nu den tiden äntligen inne, då frihet och rättvisa skall vederfaras världens fattiga och förtryckta miljoner? Är den tid nu inne, då de förtryckta skola avkasta det tunga ok, som ner igenom århundradena pålagts dem av denna världens mäktige. På dessa frågor kan väl ingen svara ett bestämt ja, men alla kunna vi hoppas, att framtiden bär segerpalmen i sitt sköte. Och varför skulle vi icke vara hoppfulla, när riktningen är den rätta och farten god? som Charley Erickson sa'. Hur glädjande är det icke att se, med vilka stormsteg socialismen gått fram och gjort landvinningar under de senare åren. Den stora massan synes hava kommit till insikt om, att om frihet och rättvisa en gång skall komma, så är det endast i och igenom socialismens seger över den nuvarande samhällsordningen, ty förgäves hava de väntat att de, som nu sitta vid rikets roder, skulle lätta på den tunga bördan, och förgäves hava de lyssnat till prästernas 1900-åriga frihetsprofetior, och varför? Jo, helt enkelt därför, att det är icke i dessas intresse att lyfta bördor från den förtrycktes skuldror. Detta vore för dem detsamma som att begå självmord, ty det är på den fattige, som kapitalisterna och våra moderna präster leva och gödas, och därför måste deras enda ansträngning vara att pressa den fattige tills han ger ifrån sig den sista droppen. Liksom en fruktpressare prässar sista droppen ur frukten, så måste också kapitalisterna och prästerna prässa den fattige, så att han må giva den största möjliga vinst i deras fickor. Nu vet jag att många anser, att jag orättvist anfaller prästerna, ty, säga de, icke har väl prästerna något gemensamt med kapitalisterna, att göra? Ja, så säger den oinvigde. Men den invigde ser och vet, att dessa två spela sina kort tillsammans. Detta har varit förhållandet i alla tider, och under de senaste åren ha prästerna gått kapitalisternas ärenden så fräckt och öppendagligt, att det synes mig vara förunderligt, att det ej öppnat ögonen på åtminstone dem, som vilja kalla sig för pelare i samhället, vad vetande och bildning angår. Men det är väl så att de stirrat sig så blinda på förbudsresolutioner och höga vetepriser, o. d., att de ej lagt märke till företeelserna inom det s. k. andliga området.

Men vid det här laget borde det väl vara överstökat det mesta i den vägen, så man borde få tid att kasta en blick in i det allra heligaste för ombytes skull. Den, som uttalade de orden, att socialismen och religionen voro i förhållande till varandra som eld och vatten, han uttalade den största sanning, som uttalats på många herrans år. Kapitalismen och religionen äro två trogna fosterbröder, hjälpande varandra, och stödjande varandra. Kapitalisterna behöva kyrkan, **för att hålla folket nere i vidskepelse** och okunnighet, och kyrkorna behöva kapitalistens hjälp, för att utvidga sin makt och sitt ekonomiska välstånd. Prästerna se ju med välbehag efter den fattiga änkans 5 centare med vilket välbehag skola de då icke se på Rockefellers och Morgans miljoner. Och kapitalisterna äro frikostiga mot kyrkan när det gäller pengar och goda råd. Se t. ex. Rockefeller, hur han donerar den ena miljonen efter den andra till kyrkor och kyrkliga inrättningar. Gör han detta mäntro av religiös övertygelse och i barnslig tro på kyrkans frälsningsplan? Jag tror det icke, utan jag tror, att han gör det endast för egen slem vinnings skull. Och vi kunna vara vissa på, att inga av deras pengar ge större ränta och för mera välsignelse med sig för dem själva, än dessa deras donationer till kyrkorna. Man behöver icke gå långt för att se detta. Gå t. ex. och lyssna till någon av våra s. k. patriotiska präster, och läs igenom kyrkornas resolutioner till höger och vänster. Och vi svenskar kunna ju för ombytes skull ögna igenom den världsberyktade C. P., denna det 20:de århundradets halelujlanska Mona Lisa, och vi borde bli övertygade.

Huru dundrades det icke från predikstolarna under krigsåren, att när Tyskland var krossat, så skulle inga mer krig hemsöka vår jord. Då skulle en evig fred inträda, men vad höra vi nu, om man ger sig i samtal med dessa präster? Jo, nu säga de, att socialisterna äro av den herren Djävulen, därför att de, genom att vilja borttaga orsakerna till krig, vilja göra kommande krig omöjligt, ty säga de: detta strider emot Guds eviga rådslut, ty skriften säger att krig skola fortfara intill domens dag. Men låt mig då i rimlighetens namn fråga: Varför icke predika sanningen den ena gången, så väl som den andra? Eller tror ni kanske, att ni kan leka kurragömma så mycket ni vilja bakom ryggen på vår Herre, blott därför, att ni äro präster?

Herrans vägar äro outgrundliga, säga prästerna, och det må medges, att de många gånger se finurliga ut, fast nog kan man finna krokarna om man bara tar sig tid att leta. Låt oss nu för en stund se efter, hur det står till med rättvisan här i världen. Att den icke är som den borde vara, det veta alla, som vilja vara rättvisa, ty aldrig har det funnits så mycken rikedom här i världen som nu. Men det har hellre icke funnits så mycken fattigdom som nu. Vi skola låta siffrorna tala. Under de sista 50 åren av det nittonde århundradet förökades Förenta Staternas befolkning tredubbelt under det att landets rikedom förökades fjortonfalt. Under samma tid förökades Europas befolkning med 50 procent, och producerade varor förökades med 200 procent. Med sådana siffror för ögonen skulle man icke tro att hundratusentals människor skulle behöva gå under av hunger och umbäranden, och åter andra miljontal vara tvungna att framsläpa sitt liv i den djupaste nöd och elände. Nej, om rättvisa vore rådande, så kunde man gärna stryka ut ordet fattigdom ur våra ordböcker, ty ännu är vår jord så stor och rik på möjligheter, att alla kunde leva glada och mätta, och ändå icke behöva frukta att gå miste om himmelens salighet för sina rikedomars skull. Men rättvisan är banlyst från vårt samhälle. De, som med svek och falskhet tillskansat sig herraväldet över den svagare, trampa honom nu under sina fötter och håna honom på allehanda sätt.

För några år sedan läste jag i tidningarna om ett palats, som uppförts för en kopparmiljonär i New York för en kostnad av $7,000,000. Palatset innehöll över hundra rum, allt för en liten familj. Bland möblemanget mörktes en pipergel för en kostnad av $300,000. Mattor $200,00 o. s. v. i oändlighet. Och kanske ett par stenkast därifrån, efter någon mörk bakgata, finna vi en fattig arbetarfamilj, inhyst i ett litet mörkt kyffe, så beläget, att ej en enda solstråle hittar vägen dit in, och kanske allt, som finns i möbelväg, är ett par ruckliga stolar, en trälåda som skall föreställa bord, och i ett hörn av rummet några gamla lumpor eller i bästa fall en unken halmmadrass, på vilken en hungrande barnskara med matta ögon och infallna kinder stått och ofta under nattens timmar vakna upp och under gråt bedja sin förtvivlade moder om bröd. Och hur ofta händer det icke att mödrar i förtvivlan taga sitt och sina barns liv för att därigenom komma ut ur en värld, som icke unnar dem att leva. För icke länge sedan lästes i tidningarna om huru 300,000 barn under tre års ålder dogo i New York av sjukdomar, som följde på den spanska sjukan, och läkarna förklarade orsaken vara den, att de voro undernärda. Vidare läste vi huru tusentals skolbarn i samma stad, fingo svälta sig fram på ett tarvligt mål mat om dagen och följden var att många av utmattning svimmade i sina bänkar. På sommaren 1918 läste vi om huru hundra tusentals barn strövade omkring i Polens skogar, dömda att dö hungersdöden. En stor del av dessa hade mistat sina föräldrar igenom kriget, och största delen voro vansinniga av hunger och förskräckelse. Med sådana tavlor för ögonen bör man fråga: Är detta rättvisa? Är detta den kärleksfulle gudens vilja? Vore det icke bättre om dessa arma barn aldrig varit födda? Men detta är frukterna av vårt kristna samhälle, det samhälle, som våra präster försvara och förklara alltid skall vara det bestående. Detta är det samhälle, som socialisterna vilja omskapa till ett samhälle, som på sin fana bär orden: Rättvisa, jämlikhet och broderskap! Och många tusende av dessa ädla män och kvinnor försmäkta i dessa dagar inom de mörka, kalla fängelsemurarna. Det är över dessa ädla kärlekens apostlar, som förbannelserna i dessa dagar hagla ner från våra predikstolar. Det är dessa, som prästerna kalla antikrist och bolsjevik. Och en del går även så långt, att de med bibelns ord bevisa dem vara f—n själv. I sanning, det är vackra änglar vår Herre har!

Kastello.

ETT SKANDINAVISK AUDITORIUM I MINNEAPOLIS.

Var tredje person i Minnesota är antingen född i Skandinavien, eller född här i landet, med far eller mor, eller båda föräldrarna, stammande från något av de skandinaviska länderna, inbegripet Finland.

Enligt Förenta Staternas census för 1910 funnos här 122,427 personer födda i Sverige, och 287,232 personer med far eller mor, eller båda föräldrarna födda i Sverige — elle inalles 409,659 personer av svensk härkomst. Motsvarande siffror för Norge 105,302 och 174,304, eller inalles 279,606 personer av norsk härkomst. För Danmark se siffrorna ut så här: 16,137 och 21,387, eller inalles 37,524 personer av dansk härkomst. Och för Finland: 26,637 och 17,826, eller inalles 44,463 personer av finsk härkomst, eller över trettiosju procent av statens sammanlagda befolkning, som är 1910 var 2,075,708.

Proportionen är ungefär densamma mellan Minneapolis befolkning år 1910, eller 301,408, och dess innevånare av skandinavisk härkomst, uppgående till, enligt samma metod som följts härovan: 52,755 svenskar, 43,271 norskar, 3,869 danskar och 1,336 finnar, eller inalles 92,501 personer av skandinavisk härkomst i Minneapolis.

Alla dessa skandinaviska nationaliteter äro stolta över sin litteratur, musik och dramatik, som, med hänsyn tagen till deras jämförelsevis ringa numerär, överglänsa allt vad andra nationaliteter ha att bjuda på. Med anledning därav gör man sig naturligt den frågan: varför kommer särskilt den skandinaviska dramatiken ej oftare till uttryck här? Svaret är att söka i det faktum, att med undantag av några smärre s. k. "halls" långt fjärran från stadens centrum, det skandinaviska elementet ej förfogar över någon lokal, där de kunna samlas till mera storslagna skandinaviska tillställningar. Undra på att det skandinaviska teaterlivet här i staden ligger nere, då samtliga teatrar och auditorier kontrolleras av ett mosaiskt syndikat, och andra syndikat av anglosaxer, som äro allt annat än angelägna att låta skandinaverna få känna hur det smakar att röra sig på egen mark, vad angår de tiljor som föreställa världen. Funnes en verkligen "fri" teater här i Minneapolis, skulle alla olika nationaliteter, vid sidan om den engelska och judiska, beredas tillfällen att tillämpa sina konstnärliga tendenser utan hinder: svenskarne kunde njuta av, icke blott "Värmlänningarne", utan hundrade andra pjäser, som glädja svenska sinnen allestädes: "Livet på landet", "Gustav Vasa", "Öregrund-Östhammar", "Brölopet på Ulvåsa", "Engelbrekt och hans dalkarlar", "Lars Anders och Jan Anders", "Mäster Olof", "Lyckopers resa", "Närkingarna", "Flickan i Stadsgården", "Andersson, Pettersson och Lundström", för att nu som hastigast blott nämna några; norrmän och danskar skulle sättas i tillfälle att skratta åt Holbergs odödliga komedier eller fundera över Ibsens mera allvarliga dramer; och varför ej låta tyskarna — ty de äro ganska mångtalige här i staden — framföra sina berömda skådespel av Schiller och andra dramaturger.

För att frigöra alla icke-anglosaxiska nationaliteter i Minneapolis och Minnesota från det beroende, vari de stå till judar och andra, vad teaterlokaler angår, bildades i april månad, som för ut tillkännagivits, "Jenny Lind Academy of Music Association", i akt och mening att här uppföra ett skandinaviskt auditorium, mera storslaget än någon teater eller något auditorium som finnes här. Namnet Jenny Lind valdes för byggnaden, dels emedan denna berömda sångerska var internationeli som få; född i Sverige; först gjord ryktbar i Skandinavien; introducerad för världen från operan i Berlin och Wien; gift med en tysk från Hamburg, Otto Goldschmidt; och tillbringade nära 40 år av sitt liv i England; det valdes också av en annan anledning, nämligen den, att den 6 oktober 1920 inträffar hundraårsdagen av hennes födelse.

Associationen utfärdade för kort tid sedan ett upprop, åt vilket generös publicitet gavs av hela den skandinavisk-amerikanska pressen, och förfrågningar ha ingått från många delar av Förenta Staterna. Branchavdelningar äro redan under bildning i, bl. a. Moline, Illinois; Campello, Massachusetts, och Warren, Minn. Förbindelse önskas med intresserade personer i varje skandinaviskt samhälle i Förenta Staterna och Minnesota, och upplysningar skola med glädje lämnas av Associationens sekreterare, Ernest A. Spongberg, 712 S. 5th St., Minneapolis, Minn. Sänd namn och adress, för erhållande av ett häfte, som är under utarbetning, med redogörelse för Jenny Linds epokgörande liv.

Läs våra annonser

CHAS. H. BLACK
BYGGNADSMATERIAL, KOL
DUBUC, SASK.

Ni drager fördel av konkurrens i virke och kolaffären på eder ort.

Giv den nya brädgården ett tillfälle att tillhandahålla eder vid behov av byggnadsmaterial och kol.

GOTT VIRKE. ÄRLIGT BEMÖTANDE

Vid behov av
"BINDER REPAIRS"
BESÖK CALVER BROS. DUBUC, SASK.
FORD DEALER
Största lager av "BINDERS REPAIRS" i Dubuc och omnejd.
FARMMASKINER AUTOMOBILDELAR
och allt vad till en välsorterad maskinaffär och "Garage" hörer.

DEN GAMLA, BERÖMDA LÄKAREANSTALTEN,
N. ROSENBERG CO.,
Dr. T. W. DEACHMAN, Med. Sup't.
BEHANDLAR MED STOR FRAMGÅNG
Privata och nervösa sjukdomar,
förorsakade af ungdoms-dårskaper, onaturliga vanor, med alla deras förfärliga följder, såsom förslappning, förlust af lifskraft, opasslighet för affärslifvet, njur- och blåssjukdomar, svag rygg o. s. v., behandlas snabbt, omsorgsfullt, billigt och i djupaste hemlighet med säkra och pålitliga mediciner.
"LIFVETS HEMLIGHETER"
en af oss utgifven bok på 48 sidor, onthandlande lifvets hemligheter, äktenskapet, många slags sjukdomar, deras följder o. s. v.; den borde läsas af hvarje ung man. Sändes fritt i förseglad omslag till hvar och en som på ett postkort eller i bref insänder sin adress till
N. ROSENBERG CO., 117 N. Dearborn St., Rooms 209-210, Chicago, Ill.

Svenska Canada-Tidningens
ACCIDENSTRYCKERI
rekommenderas

Vi utföra alla slag av accidenstryckning till lägsta priser och i förstklassigt skick.

Vid behov av skrivpapper och kuvert, telefonlistor, fästmärken, inträdesbiljetter, program, stadgar med mera sådant, skriv till oss och begär prisuppgift, om ni icke litar på att våra priser äro de absolut billigaste.

En ordningsälskande farmare har sitt skrivpapper tryckt med namn och adress och den noggranne farmaren låter oss utföra arbetet.

Föreningar av alla slag skulle hålla sina sekreterare och kassörer med skrivpapper och kuvert smakfullt tryckt å vårt tryckeri. Detta gäller icke endast i städerna utan lika mycket för landsorten. Beställningar från landsorten utföras promt och villigt.

CANADA WEEKLY PRINTING CO. LTD.
325 Logan Avenue. Winnipeg, Man.

Copenhagen

TUGG-TOBAK
Gjord af den mest utvalda, rika, saftiga bladtobak — garanterad absolut ren.
Detta är aaken, som gifver eder världens bästa tuggtobak.
HOS ALLA HANDLARE.